

lovens Bestemmelser. Mine Herrer, der er viist megen Varme, meget Liv, der er maaskee viist megen Visdom og megen Indsigt i at rive ned paa dette Forslag, hvorfor vilde de ærede Medlemmer da ikke ogsaa gribe Leiligheden til at vise deres Indsigt og Visdom til at opbygge? Det er ikke nok, at der vises Indsigt og Visdom i at nedrive, men der bør ogsaa vises Indsigt og Visdom i at opbygge. Hvorfor skulle vi da ikke ved sælles Anstregelser bestræbe os for at faae noget Godt og Brugbart ud af dette Lovforslag; hvorfor skulle vi, som, uagtet vi saa ofte have staaet hinanden saa fjernt ved den første Behandling, dog, naar vi ere traadte i Udvalg sammen, have været saa heldige at arbejde modsatte Anstuelser sammen, saa at der er kommet noget Godt og Heldigt ud deraf, — hvorfor skulle vi modsætte os at gjøre et lignende Forsøg i denne Sag? Siig mig, hvilken Fare, hvilke Ulemper der ville flyde deraf? Jeg vil indrømme, at de Herrerens Lidenskab mod Forslaget maaskee kan være berettiget, at de kunne ønske at sjerne og tilintetgjøre det; men er det dog ikke for stor en Lidenskab, er den ogsaa berettiget, naar man ikke engang giver sig Tid til, og ikke engang vil overveie en saa vigtig Sag rolig med hinanden, men strax ved første Behandling vil slaae den ihjel? Er det den sande og sunde Varme, som har en saadan Id; veed ikke den sande og sunde Varme at give Tid og see Tingene an, om det dog ikke virkelig skulde lykkes at frembringe Noget, der er gavnligt?

Der er yttret, at det skulde være ubetimeligt nu at fremkomme med dette Forslag; jeg tilstaaer, jeg kan ikke Andet end smile, naar noget Saadant gjøres gjældende; thi vi, som kunne erindre os en Deel Aar tilbage i Tiden, ville vide, at dengang der var Tale om en fri Forsatnings Indførelse, og man vilde modsætte sig Forslag, som sigtede dertil, saa sagde man altid: Det er ikke betimeligt; det var altsaa ogsaa da Lidspørgsmaalet, det gjaldt om (Afskydelse af Rimestad), — hvis det ærede Medlem vil afbryde mig, maa jeg bede ham gjøre det saa høit, at jeg kan høre det. Det kan saaledes ogsaa let være, at den Indvending mod

Betimeligheden af det foreliggende Forslag, der nu gjøres gjældende, er en Form for en Modstand imod selve Forslaget. Jeg siger ikke, at det er betimeligt nu at fremkomme dermed; men hvorfor skulde man ikke ogsaa kunne overveie dette Spørgsmaal i et Udvalg, hvorfor skal man have en saadan Hast med at blive af med Lovforslaget, at ikke ogsaa dette Hensyn kunde gjøres til Gjenstand for Undersøgelser og Overveielser? Jeg skal tillade mig at fremhæve, hvorfor jeg troer, at det er paa Tide, at denne Sag ordnes, jeg siger ikke dermed, at det skal skee ved dette Forslag, jeg siger ikke engang, at det skal skee i denne Session, men jeg siger, hvorfor jeg antager, at det er paa Tide, at dette Forhold ordnes, hvorfor jeg antager, at Folkethinget kun opfylder sin Pligt, naar det bidrager sin Skjærv til dette Forholds Ordning; thi det kan forlanges af det danske Folkething. Man kan maaskee ikke forlange af det, at det tiltræder noget som helst Forslag i dette Møde, men der kan forlanges af det, at det bidrager sin Skjærv til dette Forholds Ordning, og det gjør det derved, at det efter en rolig og grundig Overveielse udtaler sig om, paa hvad Maade det mener, at Grundlovens § 80 bør opfyldes. Have vi intet andet Udbytte af disse Forhandlinger — thi jeg er sikker paa, at der vil følge en Udvalgsforhandling og en anden Behandling efter denne — saa skulde vi dog have det Udbytte, at det fremgik klart ved Enden af vore Forhandlinger, hvad vi mene om den Ting, ikke hvad Beer og Poul mene, ikke hvad den Enkelte mener, men hvad Folkethingets Majoritet virkelig dømmes om denne Sag, og dette faae vi ikke at vide ved at forkaste Forslaget (Flere Stemmer: Jo.) Nei, det faae vi ikke at vide ved at forkaste det; vi faae at vide, at der er meget, der ikke tiltaler, at Den har imod det og Den imod det, men vi faae ikke at vide, hvorledes en Kirkeforsatning skal være efter deres Hjertes, og det er dog dette Bidrag, som Folkethinget skylder Grundlovens § 80. Jeg siger ikke, at vi kunne naae dette Maal, det er maaskee umuligt; men vi skulle ialfald gjøre et alvorligt Forsøg derpaa. Vi skulle ikke saa let kaste Byrden fra os; efterat vi